

un loc deosebit de important în trupul mistic al lui Cristos..., căruia îi facilitează creșterea printr-o misterioasă rodnicie apostolică.

Toți creștinii, deși în diferite feluri, sunt chemați să colaboreze la opera mântuirii; de fapt chemarea creștină este prin însăși natura sa o chemare la apostolat. Mântuit de Cristos, credinciosul trebuie, la rândul său, să devină în el și cu el un vestitor și purtător de mântuire, de sfințire a oamenilor.

Anton Dancă, *VADEMECUM. (Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici)*, Anul C, Editura „Presa Bună”, 2005

Calendarul săptămânii 26 iunie - 3 iulie 2022

- 26 D **DUMINICA A XIII-A D.P.A.;**
Ss. Ioan și Paul, m.; Josemaria
Escriva de Balaguer, pr.
- 27 L Sf. Ciril din Alexandria, ep. înv. *
- 28 M Sf. Irineu, ep. m. **
- 29 M **SS. PETRU ȘI PAUL, AP.; Emma**
- 30 J Primii Sfinți Martiri din Roma *
- 1 V Sf. Aaron, fratele lui Moise
- 2 S Sf. Bernardin Realino, pr.
- 3 D **DUMINICA A XIV-A D.P.A.; Sf.
Toma, ap.**

Gândul săptămânii

“Definiția fericirii: ceea ce Dumnezeu vrea să împartă cu noi.” (Fericitul Vladimir Ghika)

26 iunie 2022 • **DUMINICA A XIII-A D.P.A.** • Sf. Toma, ap.

LECTURA I

Elizeu a mers după Ilie și a început să-i slujească.

Citire din cartea întâi a Regilor 19,16b.19-21

În zilele acelea, Domnul i-a spus profetului Ilie: pe Elizeu, fiul lui Șafat din Abel-Mehola unge-l profet în locul tău! Ilie a plecat de acolo și l-a găsit pe Elizeu, fiul lui Șafat. El ara cu douăsprezece perechi de boi înaintea lui, iar el era cu a douăsprezecea pereche. Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste el. Elizeu a părăsit boii, a alergat după Ilie și i-a zis: “Lasă-mă să-i sărut pe tatăl meu și pe mama mea și voi veni după tine!” Ilie i-a răspuns: “Mergi și întoarce-te, căci știi ce ți-am făcut!” S-a întors din urma lui, a luat o pereche de boi, i-a înjunghiat, iar cu plugul de la acești boi le-a fiert carnea, a dat-o poporului și au mâncat. Apoi s-a ridicat, a mers după Ilie și i-a slujit.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 15(16),1-2a și 5.7-8.9-10.11 (R.: 5a)

R.: Tu, Doamne, ești partea mea de moștenire.

Păzește-mă, Dumnezeu, pentru că îmi caut refugiu în tine!

I-am spus Domnului: “Tu ești Dumnezeul meu!”

Domnul este partea mea de moștenire

și cupa mea cu sorți, tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

Îl binecuvântează pe Domnul, care m-a sfătuit,

la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.

Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;

dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**

De aceea, inima mea se bucură și sufletul meu tresaltă de bucurie;

ba chiar și trupul meu se va odihni în siguranță,

deoarece nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților,

nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău să vadă putrezirea. **R.**

Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții; în fața ta sunt bucurii depline și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

Voi ați fost chemați la libertate.
Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Galateni 5,1.13-18

Fraților, pentru libertate ne-a eliberat Cristos. Așadar, rămâneți tari și nu luați din nou jugul sclaviei! Voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie ocazie pentru a sluji trupului, ci slujiți-vă prin iubire, unii pe alții! Căci toată Legea este împlinită într-o singură poruncă: “Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!” Dar dacă voi vă mușcați și vă mâncați între voi, aveți grijă să nu vă nimiciți unii pe alții! Așadar, vă spun: umblați în duh și nu împliniți poftele trupului! Căci trupul dorește împotriva duhului, iar duhul, împotriva trupului: acestea se împotrivesc unul altuia așa încât nu puteți face tot ceea ce voiți. Căci dacă sunteți conduși de Duh, nu mai sunteți sub Lege.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

1Sam 3,9c; In 6,68b

(Aleluia) Vorbește, Doamne, căci slujitorul ascultă; tu ai cuvintele vieții veșnice. (Aleluia)

EVANGHELIA

Isus s-a îndreptat cu hotărâre spre Ierusalim. Te voi urma oriunde te vei duce.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 9,51-62

În acel timp, când s-au împlinit zilele înălțării sale, Isus s-a îndreptat cu hotărâre spre a merge la Ierusalim și a trimis soli înaintea sa. Și, mergând, au intrat într-un sat al samaritenilor ca să pregătească pentru el. Însă nu l-au primit pentru că se îndrepta spre Ierusalim. Văzând aceasta, discipolii Iacob și Ioan i-au spus: “Doamne, vrei să cerem ca focul să coboare din cer să-i consume?” Dar, întorcându-se, el i-a muștrat. Și au mers într-un alt sat. În timp ce mergeau pe drum, cineva i-a spus: “Te voi urma oriunde te vei duce”. Dar Isus i-a răspuns: “Vulpile au vizuini, păsările cerului au cuiburi, însă Fiul Omului nu are unde-și rezema capul”. Altuia i-a spus: “Urmează-mă!” Acela a răspuns: “Doamne, lasă-mă să merg mai întâi să-l îngrop pe tatăl meu!” Dar el i-a spus: “Lasă morții să-și îngroape morții lor, dar tu, mergi și vestește împărăția lui Dumnezeu!” Un altul i-a zis: “Doamne, te voi urma, însă mai întâi lasă-mă să mă întorc să-mi iau rămas bun de la cei din casa mea!” Dar Isus i-a spus: “Nimeni care pune mâna pe plug și privește înapoi nu este vrednic de împărăția lui Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

Profetul Ilie, la porunca Domnului, îl învestește pe Elizeu ca profet în locul său. De ce? Și-a împlinit misiunea în mod conștiincios și trebuia să inițieze și să lase în locul său un urmaș vrednic, apoi să se prezinte în carul de foc în fața lui Iahve pentru a-și primi răsplata. Isus, când a sosit timpul să fie luat din această lume, s-a hotărât să-și lase urmași care să-i continue opera mântuirii, nu numai pe cei doisprezece discipoli, ci mai mulți. Doi dintre cei doisprezece, Iacob și Ioan, supranumiți și Boanerges, adică Fiii Tunetului, au simțit că poartă în ei carisma profetică a lui Ilie și i-au cerut permisiunea lui Isus ca să-i ardă cu foc din cer pe samaritenii care n-au voit să-l primească pe Mântuitorul în cetatea lor. Isus le arată că el este mai presus de Ilie și Elizeu fiindcă el însuși este focul coborât din cer, dar nu ca să ardă și să nimicească, ci să convertească pe tot omul. Convertirea este o consecință a vestirii împărăției lui Dumnezeu și de aceea este atât de urgentă încât nu permite niciun fel de întârziere. Mai târziu, apostolul Paul, înțelegându-l perfect pe Isus, avea să spună: Dragostea lui Cristos ne silește. Isus nu l-a acceptat ca discipol pe acel tânăr care voia să-l urmeze dus

de gânduri materiale și lumești; i-a cerut unuia să-și lase tatăl mort pe seama morților și altuia să nu piardă timpul cu luarea de rămas bun de la familie. De ce? Motivația este profundă și ne-o dezvăluie sfântul Paul: Cristos ne-a eliberat ca să fim cu adevărat liberi: liberi de robia banului, liberi de grija morților, liberi de legăturile de rudenie, liberi de pornirile dezordonate ale trupului, liberi de prescrierile Legii, fiindcă numai iubirea ne face liberi, asemenea lui Dumnezeu, care este iubire și izvorul libertății desăvârșite. Numai cel liber poate fi apostol, discipolul lui Isus.

Isus nu numai că se face totul pentru toți, dar cheamă pe prietenii săi să colaboreze la opera sa. Tocmai față de spectacolul oferit de mulțimile lipsite de călăuze și ajutor, el a spus ucenicilor: Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați pe Domnul secerișului ca să trimită lucrători în lanul său. Rugați! Aceasta este prima colaborare pe care Isus o cere ucenicilor săi: de a-l ruga pe Tatăl ceresc pentru un număr suficient de lucrători spre a evangheliza întreaga lume. Ba sunt chiar persoane cărora el le încredințează misiunea rugăciunii permanente; ele, spune Conciliul Vatican II, din cauza necesităților urgente de apostolat activ, păstrează mereu